

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9381 af 15/03/1995 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-8-95 om pensionsberegning - automatisk regulering - omregning - kommunal vejledningspligt

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21354-93/21357-94

Ankestyrelsens principafgørelse P-8-95 om pensionsberegning - automatisk regulering - omregning - kommunal vejledningspligt

Resume:

Ankestyrelsen har i principielt møde behandlet 2 sager om automatisk opregulering af beregningsgrundlaget for folkepension og førtidspension.

Når pensionisten konkret kunne dokumentere en uændret eller mindre indtægt end den, som kommunen beregnede ved den automatiske opregulering, og omregning ville medføre en ændring i pensionens størrelse, havde pensionisten ret til omregning.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at formålet med indførelsen af den automatiske opregulering pr. 1. januar 1993 havde været at sikre, at pensionen beregnes på et så korrekt grundlag som muligt.

Da kommunen ikke havde gjort pensionisten opmærksom på, at der skulle rettes henvendelse, såfremt den opregulerede pension ikke stemte med de faktiske forhold, blev klagen sidestillet med en klage indgivet før 1. januar 1993, og omregningen skulle ske med virkning fra 1. januar 1993.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

30-05-2009

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 521 af 16. juni 1994 - § 27, stk. 3, § 28, stk. 1, nr. 3 og § 39, stk. 2

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1 - j.nr. 21354-93

Ansøgeren var en 72-årig folkepensionist, der modtog pension fra en privat pensionskasse. Pensionen var ikke pristalsreguleret, men der kunne forekomme bonustilskrivning på uforudsigelige tidspunkter. Pr. 1. juni 1992 skete der en bonustilskrivning med 36 kr. om måneden.

Kommunen foretog opregulering med satsreguleringsprocenten, hvorved pensionen blev forhøjet fra 17.712 kr. til 18.428 kr. Opreguleringen medførte, at den personlige tillægsprocent blev ændret fra 73% til 68%.

Opreguleringen fremgik af pensionsmeddelelsen, som kommunen udsendte den 31. december 1992. Pensionisten klagede den 17. marts 1993 over opreguleringen.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse, som nævnet fandt i overensstemmelse med de pr. 1. januar 1993 gældende regler.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der skulle ske opregulering, eller der kunne ske omregning på grundlag af det konkret dokumenterede indtægtsgrundlag.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at pensionisten var berettiget til at få omregnet sin pension fra 1. januar 1993, jf. pensionslovens § 39, stk. 2.

Begrundelsen var, at de ændrede indkomstforhold ved bonustilskrivningen af hendes private pension pr. 1. juni 1992 med 36 kr. var mindre end den automatiske opregulering af pensionen, som kommunen foretog, og at en omregning ville føre til en ændring i pensionens størrelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det af forarbejderne til pensionslovens § 27, stk. 3, fremgår, at baggrunden for forslaget om at opregulere den personlige indkomst med satsreguleringsprocenten havde været at sikre, at pensionen beregnes på så korrekt et grundlag som muligt. Der havde ikke været tilsigtet nogen ændring af den hidtidige praksis i forhold til anvendelsen af lovens § 39 om beregning på grundlag af den forventede fremtidige indtægt ved omregning.

Ankestyrelsen fandt, at omregningen efter omstændighederne skulle ske med virkning fra den 1. januar 1993. Begrundelsen var, at selvom pensionisten klagede over pensionsberegningen den 17. marts 1993, burde klagen sidestilles med en klage indgivet før 1. januar 1993. Ankestyrelsen lagde herved lagt vægt på, at den ændrede lovgivning, der bevirkede, at den private pension skulle opreguleres med satsreguleringsprocenten, blev gennemført ved lov nr. 1077 af 23. december 1992 med virkning fra 1. januar 1993, og at kommunen ikke ved den udsendte pensionsmeddelelse pr. 31. december 1992 havde gjort pensionisten opmærksom på, at hun skulle rette henvendelse, såfremt den opregulerede pension ikke stemte med de faktiske forhold.

Ankestyrelsen ændrede således nævnets afgørelse.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2 - j.nr. 21357-93

Ansøgeren var en 64-årig førtidspensionist, der modtog pension fra en privat pensionskasse. Pensionen var ikke pristalsreguleret, men der kunne forekomme bonustilskrivning på uforudsigelige tidspunkter.

Kommunen foretog opregulering med satsreguleringsprocenten, hvorved pensionen blev forhøjet fra 28.536 kr. til 29.689 kr. Opreguleringen medførte, at den personlige tillægsprocent blev ændret fra 46% til 38%.

Opreguleringen fremgik af pensionsmeddelelsen, som kommunen udsendte den 31. december 1992. Pensionisten klagede den 31. marts 1993 over opreguleringen.

Nævnet pålagde kommunen at omberegne pensionen med virkning fra den 1. januar 1993 til det aktuelle indtægtsgrundlag.

Nævnet lagde vægt på, at indtægtsgrundlaget pr. 1. januar 1993 mere end rent midlertidigt var lavere end det beregnede indtægtsgrundlag, og at en omregning førte til en ændring af pensionens størrelse.

Nævnet bemærkede endvidere, at en sådan opgørelse af indtægtsgrundlaget var i overensstemmelse med hensigten med lovændringen pr. 1. januar 1993.

Afgørelse:

Ankestyrelsen traf afgørelse som i sag nr. 1.